

BALLEN MET DE BOYS

Tweëntwintig voetbalschetsen voor tijdens de reclame

Voor de 'mannen zonder doel'

Met dank voor de vele momenten van pure spelvreugde

Woerden, november 2020

Bert van Kooten

Voorwoord: Het is begonnen met Nobby Stiles

Een soort van wraakneming. Enigszins aan de late kant natuurlijk na 50 jaar, maar toch. Bij het samenstellen van dit bundeltje voetbalverhalen, kwam me mijn eerste voetbalanekdote te binnen: een artikel in de schoolkrant over Nobby Stiles, de gedreven middenvelder van Manchester United en het Engelse nationale team.

De kritiek destijds van de leraar Nederlands was vernietigend geweest. Of ik - godbetert – niet wat zinnigers had om over te schrijven dan dat stomme voetbal. En het was nog slecht geschreven ook, voegde hij er venijnig aan toe.

Met dat laatste zou ik het nu wel eens kunnen zijn. Taalkundig was het verhaal niet sterk. Maar ach, 15 jaar was ik destijds. Niet iedereen is al van kindsbeen een groot talent. Sommigen moeten rijpen. En dat kan even duren. Een jaar of veertig bijvoorbeeld.

Of mijn schrijfwerk inmiddels rijp genoeg is om anderen te kunnen boeien, blijft nòg de vraag. Maar ik waag het erop. Er is over voetbal al zoveel geschreven, daar kan nog wel wat bij. En bovendien, uitgepraat raken we toch niet.

Dus, op hoop van scoren, een kleine bundeling van (deels verzonnen) herinneringen: een mix van autobio, feit en fictie. En ergens in al de 22 verhalen gaat het in elk geval over voetbal.

Handzaam voor in de pauzes bij het EK of een ander voetbalevenement.

Veel plezier ermee.

En de leraar Nederlands? Die hoeft dit in elk geval niet meer mee te maken.

INHOUD

- 1. De kromste vrije trap**
- 2. Een duidelijk geval van hands**
- 3. Het grootste talent**
- 4. Subbuteo**
- 5. In het echt viel het toch wat tegen**
- 6. Een ongeëvenaard clublied**
- 7. Geen kaartje, blij toe**
- 8. Het mooiste rugnummer**
- 9. Een voetballer in onderdelen**
- 10. In de kuip**
- 11. De dominee in VVOO 5**
- 12. De voetbalwoede**
- 13. La France contre l'Europe**
- 14. Met de jongens van de klas (en één meisje)**
- 15. Het toernooi van de beminde gelovigen**
- 16. Beschouwingen van een man zonder doel**
- 17. G-voetbal, plezier in het spel**
- 18. Beslissende blessures na half tien**
- 19. Agressieve politie in Balclutha**
- 20. What's in a name**
- 21. Liever rugby**
- 22. De cirkel is rond**

01. De kromste vrije trap

De meer dan honderd jaar oude boom op het boerenerf stond vier meter van de schuur en vormde samen met de hoek van de schuur een ideaal doel. Zeker wanneer je een lange balk als een bovenlat tegen boom en schuur vastspijkerde. Helemaal echt een voetbaldoel werd het, wanneer je het zelf geknoopte net ophing aan de haken achter op de bovenlat.

Toch was er ook dan nog steeds het risico van een schot over het doel, dat de ruiten zou treffen van de iets verder staande paardenschuur. Dat was echter gelukkig in de voorbije jaren pas twee keer voorgekomen: een aanslag op het bescheiden zakgeld van de boerenjongen die zo graag een groot voetballer wilde worden, een Piet Keizer, maar dan rechtsbenig.

Als een van zijn broers of zussen op doel wilde staan was het lekker oefenen: van steeds verder weg de oude plastic bal in een van de hoeken zien te mikken. Maar dat moest ook weer niet al te goed lukken, want de keeper wilde niet alleen maar ballenjongen of -meisje zijn. Er moest ook wat te keepen wezen, anders was de lol er gauw van af.

Van zijn klasgenoten, die wèl op voetbal zaten, had hij gehoord dat er veel getraind werd op balaanname en 'passing'. Balaanname kon hij in zijn eentje moeilijk oefenen. Of hij moest de schuur gebruiken als creatieve medespeler. Zuiver schieten was wèl in je eentje te trainen. En dat was dus wat hij deed, elk beschikbaar moment van de dag. Met steeds dezelfde oefening.

De grote boom op het erf, die ene doelpaal, had onder aan de stam een breed uitlopende wortelbasis, alsof de voor de schutter rechtse benedenhoek van het doel met een kleine driehoek was afgedicht. En precies die kleine driehoek was voor de ambitieuze boerenjongen het mikpunt van het grenzeloos oefenen van zijn traptechniek. Keer op keer legde hij de bal op een meter of vijfentwintig schuin voor het doel. En dan met de binnenkant van de rechtervoet de bal zó raken dat die met een mooie curve precies de boomstronk onder in de hoek van het doel zou raken. Onhoudbaar voor de denkbeeldige keeper.

Trainen, traptechniek perfectioneren. Trainen tot elk schot raak zou zijn. Trainen tot hij in staat zou zijn de kromste vrije trap te nemen die ooit op een voetbalveld te zien zou zijn. Trainen, trainen en nog eens trainen.

Totdat vader riep: *'Kom, het is tijd, we gaan melken.'*